

GRUNTOWY (3) ai

o prawdopodobnie jasne.

sg m N gruntowy (1). $\diamond$ f N gruntow(a) (1). $\diamond$ pl I m gruntow(e)mi (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. Związany z własnością ziemską (1) : ktorifz to napisany Lias kupil od niego dom ze wszitkimi grunthowemi przipadki Morgiem Kawliem, łakami etc. ZapKościel 1581/21.

2. Właściwy, nie pozomy (1) : Z niékthorymi párchámi śierć fy pułzcza/ á to bywa práwy grunthowy párch SienLek 181.

3. Dobry, słuszny (1) : ktorą rada gdi yey m. od nych vlliszycz obaczicz bedzie raczila yefly rzecz gruntowa abo yefly doftateczna bedzie a yefly ze tesz vprzeymie chcziecz będą tego po yey m. na czo radzą LibLeg 11/42v.

Cf **GRUNTOWNY, NIEGRUNTOWY**

KW